

Forskningsministerium, og dermed var der et ønske om for alvor at lade det formelle regelsæt følge de faktiske forhold. Det er nemlig sådan, at Risøloven ikke har været revideret siden 1976; i al den tid har Risø figureret under energipolitiske foranstaltninger.

Som tiden er gået, har Risø fået et langt bredere opgavefelt, og det er derfor en vældig god idé at lade denne lov være rammen om Risøs aktiviteter, således at Risø løbende kan ændre sine aktiviteter i tråd med samfundsudviklingen og den politiske prioritering.

I lovforslaget bliver det fastsat, at Risø fremover skal styres af en bestyrelse, hvortil medlemmerne – for så vidt angår både formand og et antal bestyrelsesmedlemmer – bliver udpeget af forskningsministeren; det gælder naturligvis ikke de to bestyrelsesmedlemmer, som medarbejderne skal udpege.

Det endelige ansvar for Forskningscenter Risø er stadig væk forskningsministerens, men den nye bestyrelse får tillagt en ganske forøget kompetence.

Jeg vil ikke undlade som valgt for Roskildeområdet på det her sted at udtrykke en stor anerkendelse og ros til Forskningscenter Risø, idet det er lykkedes forskningscenteret igennem årene ikke kun på det globale, på det europæiske og det nationale plan, men også på det lokale plan at være en ganske væsentlig faktor.

Rent faktisk er det jo sådan, at Risø er Danmarks allerstørste forskningscenterinstitution, og derfor er det spændende at se, hvordan det går med denne lovgivning. Visionen kunne være, at den ville blive en ramme for en tilsvarende lovgivning for de øvrige sektorforskningsinstitutioner.

Jeg skal fra Socialdemokratiets side tilsige, at vi støtter lovforslaget og medvirker til et positivt udvalgsarbejde.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre synes vi, at det her lovforslag er en fornuftig tilpasning til virkeligheden, idet der jo er tale om, at Forskningscenter Risø nu har fået udvidet sin forskning til ikke bare at handle om energi. Det er en god idé, synes vi, at man i den forbindelse udnævner en bestyrelse, som kan varetage det mere praktiske bestyrelsesarbejde. Det vil vi tilslutte os.

Jeg vil i øvrigt sige – i relation til det, som den forrige ordfører sagde – at det jo kunne være interessant, hvis det kunne danne model for andre former for sektorforskning, men det vil jo så

kræve, at forskningsministeren får mere end Risø at være forskningsminister for.

Lene Espersen (KF):

Lovforslaget om Forskningscenter Risø skal afløse den nuværende regulering i energipolitiske foranstaltninger vedrørende Risø.

Jeg synes absolut, det er positivt, at Risø nu får sin egen lovgivning, ikke mindst fordi der derved skabes overensstemmelse mellem lovgivningen og de faktiske forhold. Jeg synes, det er altafgørende, at forskningscenterets faglige og administrative rammer selvstændiggøres.

I overensstemmelse med ønsket om større ansvars- og kompetenceområde til Risøs daglige ledelse vil der blive nedsat en professionel selvstændig bestyrelse med de rette faglige, administrative og forretningsmæssige kvalifikationer. Dette er et godt skridt hen imod større decentralisering.

Det er derfor også altafgørende, at kompetence og ansvar følges ad, og at uafhængigheden i forhold til ministeriet fuldt ud nedfæstes i lovgivningen.

Det Konservative Folkeparti hilser den høje grad af selvstændighed, som lovforslaget beskriver, i såvel faglig som administrativ planlægning og udførelse, velkommen. Selvstændigheden er først og fremmest udtrykt ved, at det er bestyrelsen, der bestemmer indholdet og reguleringen af Risøs vedtægter. Det er med andre ord positivt, at loven udstikker de overordnede rammer, men overlader den detaljerede beskrivelse til den daglige ledelse.

Samtidig er det dog vigtigt at fastslå, at forskningsministeren har det endelige politiske og retlige ansvar for Risø, men at man i den konkrete udmøntning af beslutningskompetencen giver forskningsministeren en tilsynsførende rolle.

Det nukleare område er undtaget fra bestemmelserne. Alle relevante oplysninger vedrørende det nukleare område refereres direkte fra Risøs direktion til forskningsministeren, og jeg mener, at det er en god fravigelse fra den generelle praksis af to grunde.

For det første er det nukleare område – ikke mindst med reference til udviklingen i Østlandene – af vital betydning for Danmarks miljø og befolkning og bør derfor have en særlig status. For det andet er det væsentligt at få understreget, at forskningsministeren har det fulde politiske ansvar på området i forhold til Risøs direktion.